

A/PSD/1377/10.10.2018

CABINET PARLAMENTAR - DEPUTAT COSTEL LUPĂȘCU

CIRCUMSCRIȚIA ELECTORALĂ Nr. 7, Județul Botoșani

Municipiul Botoșani, județul Botoșani,

Str. Ștefan Luchian, Nr. 1

Telefon/Fax: 0231.531.193

Email: costel.lupascu@cdep.ro

Către: Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale
Domnului Ministru Petru Daea

Nr. 5730A/10.10.2018

De la: Costel Lupășcu, deputat PSD, membru în Comisia pentru sănătate și familie

ÎNTREBARE

Obiectul întrebării: **Pescuițul și acvacultura**
Stimate domnule Ministru,

În conformitate cu art.112 din Constituția României, „Guvernul și fiecare dintre membrii săi au obligația să răspundă la întrebările sau interelările formulate de deputați sau senatori”. De asemenea, potrivit art.170, alin.(1), din Regulamentul Camerei Deputaților, „răspunsurile la întrebările scrise, adresate membrilor Guvernului, se transmit deputatului în cel mult 15 zile.”

Acvacultura este un sector extrem de variat, care cuprinde nu doar cultura peștilor marini sau a celor de apă dulce, ci și a moluștelor și a crustaceelor, produse din diferite tipuri și în funcție de diferite metode de cultură: închisă sau deschisă, extensivă sau intensivă, pe uscat, în lacuri, în bazine - alimentate de râuri, chiar de ape subterane - în apele costiere sau în larg. Conform unor estimări, anual se pescuiesc circa 100 de milioane de tone metrice de pește, iar peste 75% din stocurile de pește sunt exploatare sau au fost deja distruse. În anul 2016, un raport elaborat de Banca Mondială arăta că, în 1992, industria de pescuit marin producea circa 85 de milioane tone de pește anual; cu peste un deceniu mai târziu, în 2004, cantitatea rămăsese aproximativ aceeași. Creșterea peștelui în România este susținută de Agenția Națională de Acvacultură și Pescuit. Capacitatea de producție a sectorului piscicol românesc este de aproximativ 400.000 ha de lacuri naturale și de lacuri de acumulare. Fermele de pește au devenit afaceri profitabile și în România. Capacitatea de producție a fermelor se bazează pe productivitatea naturală a acestora. Dar, chiar și în acest caz, suprafețele piscicole sunt mari, fapt care duce la costuri mari de întreținere, exploatare și modernizare.

Din păcate, în România, braconajul și pescuitul excesiv sunt probleme cu care se confruntă ecosistemul din cauza intervenției abuzive a omului. Începând din anul 2012 a fost scos de la sancțiuni pescuitul în Marea Neagră a scrumbiei cu setci fixe. În acest mod se creează condițiile pentru distrugerea puietului de sturion și a altor specii protejate. Somonul de Marea Neagră și sturionul sunt specii grav amenințate, iar macroul și peștele spadă au dispărut cu desăvârșire. Cel mai mare pericol îl reprezintă braconierii. Vasele turcești de pescuit reprezintă o mare problemă în Marea Neagră. Acestea folosesc cea mai avansată tehnologie de pescuit și sunt dotate cu motoare mult mai puternice decât ale celor de la Paza de Coastă și de cele mai multe ori reușesc să scape.

De aceea în calitate mea de deputat, luând în considerare informațiile prezentate, vă rog să îmi comunicați ce soluții concrete propuneți pentru a veni în sprijinul dezvoltării pescuitului și acvaculturii?

Solicite răspuns în scris
Vă mulțumesc !

Cu deosebită stimă,
Deputat Costel Lupășcu